RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 82v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

bilo ee uelit. rursus sensui suo ñ nuq̃ ingerit ut adunguē pficiat si qd abee deprehendit. Qd
autē e filio patris ñ ei sapientia. quę ut pdictū e q̃ndo pparabat celos aderat cū eo cōponens omia.
Bene g̃ ꝓ laudabilitē filio patē demonstrat omia q̃ ipse fac. qd pfecto alit intelligendū ñ e. q̃
illud qd alibi in laude ei septa die omia i sapientia fecisti. Plane demonstrationē dignt di p
septorē legis moysen i incio libri geneseos aptē exprimit. Singla nāq; ds primū ipse fac. deinde
singla uidē. e de singlis iudicat qa bonū e. Videl patē i sua psona opatē in filio suo utpote
qē sapientia sua singla uidē. in bona uoluntate scil i spū scō delectat die qa bonū e. Cūq;
omia sapientię ei idē filio ei demonstrata placeant. ꝓ singla facta dierū bona iudicentē. in
solo sedi diei ope tacet. scil v aquę supiores a subiorib diuidunt. maxime q; illud qd pmissū
e diuisiq; lucē ꝓ tenebras a laude boni secludit. Illa ānq̃ dicat diuisiq; lucē ꝓ tenebras.
laudatio soli lucis pmittit dicente septa. ꝓ uidit ds lucē qd eet bona. atq; ita sine laude.
getnsee subiungit diuisiq; lucē ꝓ tenebras. Denq; i hoc mundanę fabricę uisibili ope cū di
uidere ds lucē a tenebris t ab aq̃s aquas. dapna i uisibilis patę respiciebat. v mali angli
peccando tenebre facti. a luce idē a bonis anglis diuisis. ꝓ multitudines adusę a mul
titudine anglōꝝ i supnis psistentiū uel istę elementares aquę eno firmamto diuise s. Cui
diuisionis imago e. eadē diuisio aquarū. eadē diuisio lucis ꝓ tenebrarū uisibiliū. Iraq; cū
cta demonstrata s q̃ pat faciebat bona iudicare sapientia di. de hoc solo ut pdictū e
diuisionis ope tacuit. qa uidel in diuisione nulli erat significatio boni.
Iit pat diligit filiū. ꝓ demonstrat ei omia q̃ ipse fac. qa pfecto cū magna diligentia
sapientię suę ad honorē ipsi omia fac. ꝓ sedm beneplacitū illi v multa distribuit. Et ūi
notandū qd ñ de pūto tpre dixe. ꝓ demonstrauit ei omia q̃ ipse fecit. Qd si dixisse. de p
dicta solum creatione dixisse putaretē. qd te illi demonstrauerit qn illa ut eet creauit.
S; psenti tpre demonstrat unqt ei omia q̃ ipse fac. qd utq; ñ arbitrio v e dictū ee ab eo si
ne magno rei pondere ad psens rep̃ punenus. Qd enī nō dū ista die incarnat filio fac pat
ei. facit utq; in instauratione omniū q̃ celis ꝓ q̃ intra s. Pq̃n ipsū filiū q̃ pposuit ip
se sic apls ait in dispositione plenitudinis tēpōꝝ instaurare i xe omia q̃ i celis s ꝓ q̃ intra
s in ipso. Quom g̃ ñ demonstrat ei hoc ipsū. qd ñ fac n ipsū. Quom ñ demonstrat
ei nam salutē. pcul obedientiā pposuit facienda ee salutē. Nonne debis que faci
enda s mandatū dare id ipsū e ei q̃ facienda s demonstrare. Plane neq; grāmaticos
neq. oratores siue dialecticos arbitram posse cū ratione refragari. qn omis pceptio
demonstratio sit. Illa ꝓ demonstratores artiū pceptores appellare solem. Mutroma
gis g̃ papientē dicam demonstrare. Omnis enī q̃ papit t mandatū dat utq; demonstrat.
s; n econūso omis qaliqd demonstrat pceptū t mandatū dat. Die aū ipse dns alio loco.
Et sic mandatū dedit m pat sic facio. Id cū dicere. utq; ad passionē ibat qua instav
randa erat omia que in celis ꝓ que intra s in ipso. scil ruinę anglōꝝ in celis de homim